

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Claudii Fleury, Presbyteri, Prioris Argenteliae Et Reg.
Christianiss. A Confessionibus Institutiones Juris
Ecclesiastici**

Fleury, Claude

Moguntiae, 1760

Lectori S. P. D. Joan. Daniel Gruber, D.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67899](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67899)

LECTORI

S. P. D.

JOAN. DANIEL GRUBER, D.

VETUS est iterum iterumque repetita querela de immensa multitudine librorum, quibus indies magis magisque oneratur atque obruitur orbis literatus. Verentur enim multi, in isto scribendi pruritu, quo hodie docti indoctique passim laboramus, rem postremo eò deductum iri, ut jam exitum amplius literarum studia habere non possint. Cui namque noscendis tot instrumentis diligentiam, comparandis numos, locandis forulos, utendis otium suffecturum? Ego vero semper campum literarium comparatum judicavi veluti viridarium, omnis generis florum gemmis distinctum, non ut singulos rapias, sed ut eligas subinde, cui dicas, tu mihi places imprimis. Ut enim non omnes plantæ, ita nec libri omnes perennant, ætatemque ferunt. Plerosque, qui cito nascuntur, cito disperire videas: bonorum autem laus ætasque perennis est, licet nonnumquam latius diffundi eorum usus posset, si sermonis genere doctis omnibus familiari uti vellent scriptores.

HABENT hoc Franci præ ceteris, ut novissime omnis generis disciplinas lingua vulgari proponere, patriamque citra peregrinorum subsidiorum anfractus erudire satagant. Qua in re ut multum eos luminis in ceteris accendere non diffiteor; ita in *disciplinis*, quas exteris, Græcis & Romanis potissimum, maximam partem debemus, non perdunt quidem operam penitus, sed facere tamen nequeunt, quin vel obscuri fiant, vel in multas circumlocutiones incidant. Habet enim quælibet disciplina e solo natali propria vocabula, propriique sensus formulas & conceptiones verborum, quas

P R A E F A T I O.

difficillime in alium sermonem convertas, nisi obscurus fieri velis: quod etiam contingit, qui v. c. jurisprudentiam civilem germanicè tradere adgrediuntur, ac mirè se torquent in exprimenda distinctione *juris in re & juris ad rem*: quorum illud *ein dingliches Recht*, hoc *kein dingliches Recht*, adpellare coguntur, licet nemo ineruditus sensum horum vocabulorum capiat.

NE igitur præstantissimum opusculum, quod hic exhibetur, eadem incommoda premerent, nova ac eruditis omnibus amiciores veste induendum videbatur, antequam recuderetur in Germania. Pretium ei omne ab auctore, cujus nomen inter Franciæ præsules diu illustre, atque doctis tanto notius, quanto fidus illud FLEURIANUM in polo literario fulsit resplenduitque diutius. Ne tamen ancipiti adpellationis fato circumveniamur, sciendum est, duos hujus nominis præsules nostra ætate floruisse in aula Parisiensi, doctrina, moribus, meritis officiisque pares. Alter CHOISY de FLEURY, Forojulienensis in Provincia Ex-episcopus, regiae pueritiæ magister, & quod jam fama fert, purpuræ Romanæ candidatus. Alter CLAUDIUS, de quo nobis differendum. Natus is est Parisiis gente nobili togata, patre caussarum patrono sagacissimo. Adpulit animum a teneris ad studia humanitatis, ad historiam, prudentiamque juris, ac denique ad diviniorem literarum sanctissimam disciplinam. Quibus artibus omnibus quum satis excultus subactusque videretur, admotus est adolescentiæ fratrum, regii sanguinis principum de CONTI, erudiendæ. In qua palæstra noster tanta eruditæ pieratis ac moderationis specimina edidit, ut ipse potissimum eligeretur, cui cum ceteris educatio & institutio filiorum Delphini, principum ju-

ventutis crederetur. Tantorum in hoc institutionis officio defunctorum laborum præmium tulit *Loci Dei^a Abbatiam*, quam tamen dimisit, simulatque regio beneficio Prior *Argenteliensis* factus est, pluralitatem beneficiorum, quam damnavit in aliis, evitaturus. Membrum fuit *Academiae Parisiensis*, cui uberior linguæ Francicæ cultura proposita est, Denique ab obitu *LUDOVICI XIV.* electus est, qui Regi Christianissimo *LUDOVICO XV.* esset a confessionibus: quod munus non nisi perfectissimis presbyteris credi constat. Sic igitur ferme semper in aula vixit, sed in aula veluti in solitudine inter libros & pulpita delituit, donec, abdicato paulo ante regiarum confessionum munere, de 14. Jul. 1723. fato fungeretur octogenario major. Scripsit *lingua vernacula* plura volumina, videlicet *de selectu & methodo studiorum*; deinde *catechismum historicum*; tum *de moribus Israëlitarum*; porro *de moribus Christianorum*; denique *historiam ecclesiasticam* modis omnibus absolutam; postremo *has juris ecclesiastici institutiones*, quæ primum 1677. deinde 1688. lucem adspexerunt; postremo 1722. recusæ^b.

a) *Loc - Dieu* Abbatia Ordia, Cisterciensis, Diocesis Ruthenensis.

b) Ludovicus Ellies DU PIN in *Biblioth. Scriptor Eccles. Sæcul. XVII.* pag. 110. edit. Belg.

Hujus præfationis GRUBERIANAE reliqua, & ad Ill. JUSTI HENNINGII BOEHMERI animadversiones in has institutiones juris eccles. præsertim spectantia, hic omitimus.

